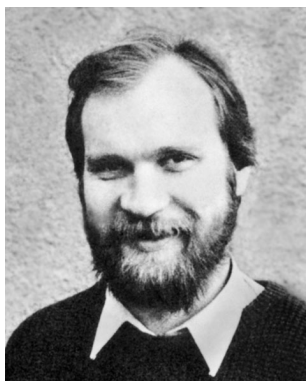

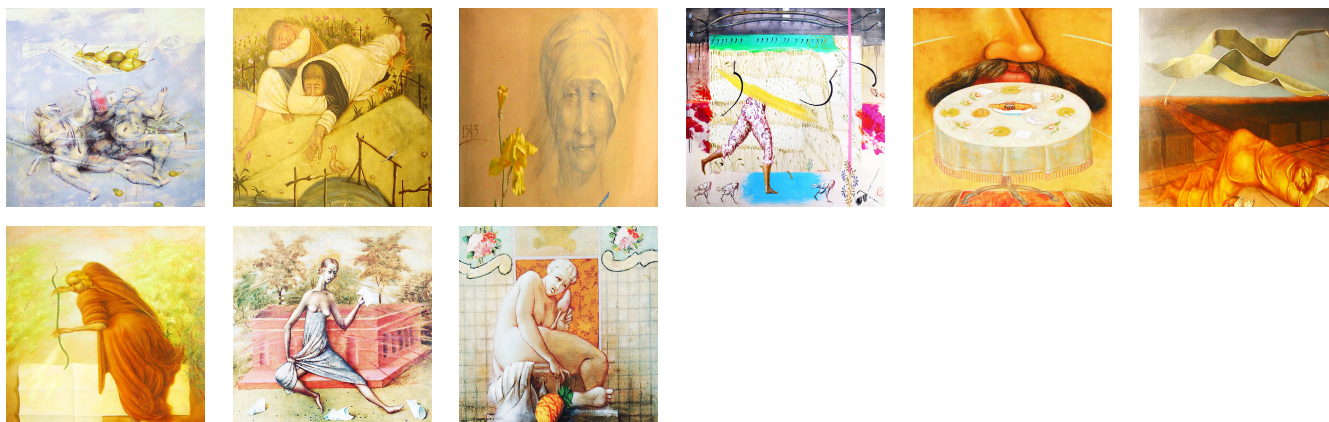
Т. А. Галькевич

Маркитан Олексій Віталійович

МАРКИТАН Олексій Віталійович (18. 06. 1959, Миколаїв – 26. 06. 2017, там само) – живописець. Син Віталія, чоловік Олени Маркитанів. Член НСХУ (1989). Закін. худож.-графіч. факультет Одес. пед. інституту (1982; викл. Л. Бровко). Викл. Микол. філії Київ. університету культури і мистецтв (1998–2005). Учасник всеукр., всесоюз. і міжнародних художніх виставок від 1988. Персон. – у Миколаєві (1989, 1991, 2000, 2002–03, 2006, 2009), Києві (1990, 1995–96, 2006), Одесі (1991, 2000, 2002), Мюнхені (1992), Нью-Йорку (1993), Дніпропетровську (нині Дніпро, 2010). Створював картини у стилях сюрреалізму та постмодернізму. Окремі полотна зберігаються в НХМ (Київ), Микол., Одес. ХМ, Львів. галереї мистецтв.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Втеча до Єгипту» (1989), «Юнак рятує дівчину від дикого звіра» (1990), «Танець» (1994), «Угамуй мою печаль» (1997), «Мій дім» (1998), «Кривенька качечка» (1999), «Меланхолія» (2000), «Червоний ананас» (2001), «Усе насіння» (2002), «Сніданок для вуса» (2006), «Все буде нормально», «Удвох», «Сон Іокима» (усі – 2008), «Посмішка Лізи», «Ангел на ровері», «Сутінкове світло» (усі – 2009), «Земля», «Телиця» (обидва – 2010), «Дюшес» (2011), «Сатирикон. Осінь» (2013), «Летять журавлі», «Як він сюди потрапив» (обидва – 2015), «Стрибун у висоту», «Серпень» (обидва – 2016).

Рекомендована література

1. Художники Миколаївщини: 40 р. на твор. ниві: Альбом. М., 2013.

Бібліографічний опис:

Маркитан Олексій Віталійович / Т. А. Галькевич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65706>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).